

ГУБАРЕВА Марина Олександрівна (02. 03. 1970, Київ) — графік. Дочка [О. Губарева](#). Член НСХУ (1998). Закін. Укр. АМ (Київ, 1996; викл. [О. Вандаловський](#), [М. Попов](#), [В. Сергєєв](#)). Учасниця всеукр. та зарубіж. худож. виставок від 1989. Персон. — у Києві (2000). На творчій роботі. Працює у галузях живопису, графіки, дизайну інтер'єрів. Використовує емалі, автор. техніку. Для творчості Г. характерне проникнення у глибини підсвідомості. У її композиціях рівноцінні люди і тварини, небо й вода, земля та вітер; протилежні якості часового і

просторового буття складають неподіл. цілісність. Символи насичені силою традицій Месопотамії, Давнього Єгипту, Індії, Китаю, Японії. Однак при різноманітності традицій, до яких апелюють образи Г., у творах є присутність сталої світобудови. Навколо символів створює емалями раму з різнобарвних візерунків.

Основні твори

«Астерій» (1992), «Час розкидати каміння», «Садівник» (обидва – 1994), «Серафим упав» (1995), «Ті, які приносять вість» (1996), «Гра» (1997), «Вогненний танок», «Розмова» (обидва – 1999), «Скрижаль», «Древо життя» (обидва – 2002), «Колесо життя» (2003); серії – «Перехід», «ГА» (обидві – 1996), «22» (1999–2000), «15» (2001–04).

Рекомендована література

1. Губарева Марина: Каталог творів. К., 2000.

[О. А. Лагутенко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Губарева Марина Олександрівна / О. А. Лагутенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-32183>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).